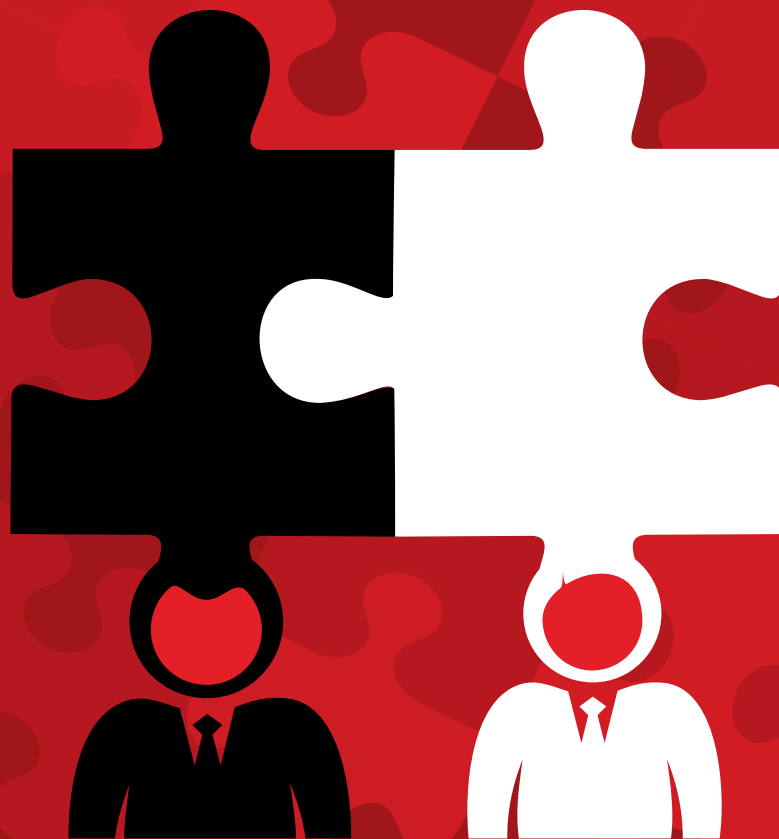

HVILKE UDFORDRINGER SKAL REGERINGENS NYE MODEL FOR SAMFUNDSPARTNERSKABER OM INNOVATION HOLDE SIG FOR ØJE? BAGGRUNDSNOTAT

INDHOLD

INDLEDNING	4
BREDE SAMARBEJDER KRÆVER STRATEGI FOR INDDRAGELSE	8
LANG OPSTARTSFASE KOSTER TID OG PENGE	8
FOKUS PÅ INDUSTRIDELTAGELSE KAN OVERSE FORSKNINGSMILJØERNE	8
PARTNERSKABER AFSPEJLER TRADITIONELLE NETVÆRK	9
EFFEKTIVE LØSNINGER KRÆVER KLARE RAMMER FOR SAMARBEJDE	10
KLARE MÅLSÆTNINGER	10
AKTIV VIRKSOMHEDSDELTAGELSE	10
KOMMERCIALISERBARE RESULTATER KONTRA PRÆKOMPETITIVT SAMARBEJDE	11
INTERNATIONALISERING I EN NATIONAL PARTNERSKABSMODEL	12
KILDER	13

Redaktion:
Jeppe Wohlert, seniorkonsulent i DEA

Udgiver: DEA
Dato for udgivelse: Januar 2014

Design: Morten Arleth Skov

INDLEDNING

En af de helt store udfordringer i Danmark – og resten af Europa – er at omsætte investeringerne i forskning til innovation. Og dermed til jobs, vækst og værdiskabelse.

Flere undersøgelser har vist, at vi i Danmark sakker bagud, når det gælder evnen til at skabe vækst i virksomhedernes produktivitet. Produktivitetskommissionen pointerede i foråret 2013, at Danmark siden midten af 1990'erne har haft lavere produktivitsvækst end bl.a. Holland, Sverige og Tyskland (Produktivitetskommissionen, 2013). I World Economic Forums årlige opgørelse over verdens mest konkurrencedygtige økonomier er Danmark på fem år faldet fra en 3. til en 15. plads (Porter & Schwab, 2008-2009; Schwab, 2013-2014).

Der er al mulig grund til, at regeringen nu har sat handling bag ordene fra den nye innovationsstrategi, der skal styrke det danske innovationspotentiale, med deres forslag om en ny ”Danmarks Innovationsfond”. Innovationsfondens formål er at sikre, at de massive offentlige investeringer i forskning og innovation fremover bidrager langt mere til at skabe vækst og beskæftigelse.

Et af de store flagskibsinitiativer for Danmarks Innovationsfond bliver de nye ”samfundspartnerskaber om innovation”. Her skal aktører som brugere, kunder, virksomheder, viden- og uddannelsesinstitutioner samt myndigheder i form af stat, regioner og kommuner sammen udvikle løsninger på strategisk udvalgte samfundsudfordringer.

Regeringen vurderer, at de nye samfundspartnerskaber om innovation på sigt vil lægge beslag på op til en tredjedel af midlerne fra de nuværende offentlige investeringer i strategisk forskning, teknologisk udvikling og innovation (Regeringen, 2012). Midler til samfundspartnerskaberne vil blive udmøntet af Danmarks Innovationsfond, som forventes at

Et af de store flagskibsinitiativer for Danmarks Innovationsfond bliver de nye ”samfundspartnerskaber om innovation”, som skal bidrage til vækst, velfærd og beskæftigelse i Danmark gennem innovative løsninger på globale samfundsudfordringer.

Erfaringerne fra udlandet peger på en række tematiske udfordringer og faldgruber, som vil være vigtige for Danmarks kommende innovationsfond at have for øje i udviklingen af samfundspartnerskaberne:

- 1. Modellen for samfundspartnerskaberne lægger op til mange typer af partnere i nye konstellationer. Det kræver imidlertid en klar strategi for inddragelsen af væsensforskellige interessenter – herunder især de små og mellemstore virksomheder.**
- 2. Samfundspartnerskaberne har mange dagsordner og ambitioner for ét instrument. Men skal vi undgå, at brede partnerskaber udvikler sig til ufokuserede kaffeklubber, så kræver det klare forventninger og målsætninger. Spørgsmålet er så, hvad vi realistisk kan forvente, der kommer ud af samarbejdet efter blot 3-5 år? Til sammenligning arbejder Finlands og Europa-Kommissionens storskala partnerskaber om innovation med tidshorisonter på henholdsvis 5-10 og 7-15 år.**
- 3. Uddannelsesministeriet ønsker, at samfundspartnerskaberne skal trække på de førende udenlandske forsknings- og videncenter. Ambitionen er relevant for at kunne skabe globalt konkurrencedygtige løsninger, men spørgsmålet er, om det er realistisk muligt inden for en tidsramme på 3-5 år? Hvordan vil den kommende Innovationsfond mere konkret understøtte internationalisering i en nationalpolitisk innovationsordning?**

få et årligt budget på 1,5 mia. kr. (Olesen, Clausen, & Simonsen, 2013). I 2014 vil der blive igangsat fem partnerskaber, som i princippet kan lægge beslag på 500 mio. kr. af fondens midler. Til sammenligning har Uddannelsesministeriet givet bevillinger på mellem 60-80 mio. kr. til hver af de strategiske forsknings- og innovationsplatforme (SPIR) – den største nuværende forsknings- og innovationspolitiske bevillingsordning.

Inden for en kort årrække (3-5 år) er formålet med partnerskaberne at accelerere innovationen og understøtte implementering i stor skala. Udover muligheden for økonomisk set dobbelt så store partnerskaber og en endnu bredere inklusion af aktørtyper i forhold til SPIR så lægger samfundspartnerskaberne op til en bredere dagsorden, der udover strategisk forskning og markedsnær innovation også omfatter medarbejderinvolvering, uddannelse og efteruddannelse.

Uddannelsesministeriet lægger med deres prioriteringsgrundlag for strategiske investeringer i innovation, INNO+, op til en ny innovationspolitisk dagsorden, hvor de offentlige skattekrone i højere grad end tidligere skal fokuseres på udfordringsområder, hvor Danmark har et godt udgangspunkt for at kunne skabe nye, bedre løsninger og erhvervsmæssige succeser end vores konkurrenter (Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, 2013). Samfundspartnerskaberne skal så levere løsningerne inden for rammerne af INNO+-katalogets indsatsområder.

Samtidig er Uddannelsesministeriets forventninger til samfundspartnerskaberne præget af mange dagsordner, der stiller store krav til den model, som skal sikre, at indsatsen bliver fokuseret og omsat til resultater. Derfor er det langt fra tilstrækkeligt, at det primære erfaringsgrundlag til udviklingen af den nye model for samfundspartnerskaber om innovation er de strategiske forsknings- og innovationsplatforme (SPIR) samt fire nedsatte pilotpartnerskaber (Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, 2013).

Internationalt har man gennem flere år også gjort sig erfaringer med storskala partnerskaber om forskning og innovation. Med regeringens ambitioner er det afgørende, at vi ikke ignorerer udlandets dyre lærepenge og begår de samme fejl igen. Samfundspartnerskaber har brug for at komme godt fra start og minimere risici ved så økonomisk store enkeltstående satsninger.

Derfor har DEA i dette notat sat sig for at samle internationale erfaringer med udfordringer fra lignende storskala partnerskaber om forskning og innovation i Europa. Det lidt, der p.t. er offentliggjort af tanker om modellen for samfundspartnerskaberne, tillader endnu ikke deciderede anbefalinger til Uddannelsesministeriet og Danmarks Innovationsfond.

Mere konkret har DEA på baggrund af deskresearch og ekspertinterview undersøgt de foreløbige erfaringer fra to store europæiske satsninger, der i struktur og ambition har klare paralleller til ambitionerne med samfundspartnerskaberne. Det drejer sig om Finlands strategiske centre for forskning, teknologi og innovation (SHOKs¹ på finsk), som har givet inspiration til modellen for samfundspartnerskaberne, og Europa-Kommissionens Knowledge and Innovation Communities (KICs²), til hvilke sam-

¹ SHOKs er nye offentlig-private partnerskaber, som siden 2008 arbejder på at accelerere innovationsprocesser. Deres hovedformål er at forny de finske industriklynger og skabe radikale innovationer. Centrene udvikler og anvender nye metoder for samarbejde, samskabelse og interaktion. Internationalt samarbejde spiller også en stor rolle i centrene virke. I SHOKs samarbejder virksomheder, forskningsenheder, myndigheder og brugere på forskningsområder, som deltagerne i hvert enkelt center har defineret som deres strategiske forskningsdagsorden. Resultaterne af forskningen skal kunne bruges af Finlands erhvervsliv og bredere samfund inden for 5-10 år. Der er ingen forventning om, at samarbejdet skaber direkte resultater eller kommercielle produkter inden for centrene levetid. SHOK-modellen blev evalueret i 2013.

² KICs er ryggraden i det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT). KICs igangsættes både som netværk på tværs af landegrænser inden for udvalgte fagområder, som har væsentlig betydning for den europæiske konkurrenceevne. Den bærende ide er, at et KIC skal opbygges som et strategisk partnerskab mellem europæiske virksomheder, universiteter og forskningscentre, som over en periode på 7 til 15 år sammenkobler forskning, uddannelse og innovation i én juridisk uafhængig enhed (Europa-Kommissionen, 2008). Internationalisering er tilsvarende et kerneelement i KICs. De første KICs blev igangsat i 2009. EIT og KICs blev evalueret i 2011.

fundspartnerskaberne skal skabe en stærkere sammenhæng.

Syntesen af erfaringerne fra SHOK og KIC peger på en række tematiske udfordringer og faldgruber, som vil være vigtige for Danmarks kommende innovationsfond at have for øje i udviklingen og implementeringen af modellen for de store samfundspartnerskaber.

- **Brede samarbejder kræver strategi for inddragelse.** Ambitionen med de bredt forankrede partnerskaber er, at de i højere grad kan levere nye innovative løsninger, end de enkelte interessenter evner hver for sig. Erfaringerne fra udlandet viser imidlertid, at det ikke altid lykkes at sikre en bred inddragelse af aktører på tværs af forskningsdiscipliner, teknologiområder og sektorer. Det koster store mængder af både tid og penge at etablere og organisere brede inkluderende partnerskaber med fælles mål og -strategier, og i praksis vil det udelukke mange små og mellem-store virksomheder (SMV'er) fra at deltage. Samtidig har et stort fokus på at involvere industrien i de finske SHOKs overset behovet for at motivere forskningsmiljøerne, der har udvist både skepsis og mangel på interesse i forhold til at engagere sig i SHOK-partnerskaberne. Evalueringen af de europæiske KICs peger endvidere på, at de store partnerskaber afspejler traditionelle forsknings- og innovationsnetværk, hvilket kan byde på udfordringer i forhold til at opnå Uddannelsesministeriets ønske om tilstrækkeligt multidisciplinære samarbejder.

Hvad vil Danmarks Innovationsfonds strategi være for at sikre, at væsentlige aktører har tilstrækkelig interesse i at deltage i samfundspartnerskaberne? Hvilke samarbejdsmodeller og strukturer kan gøre det attraktivt for SMV'er at engagere sig i samfundspartnerskaberne?

- **Effektive løsninger kræver klare rammer for samarbejde.** Uddannelsesministeriet ønsker et tæt og forpligtende samarbejde mellem

virksomheder, videninstitutioner og offentlige myndigheder. Evalueringerne af SHOK og KIC-modellerne viser imidlertid, at bredden af samarbejdet ud-fordrer partnerskabernes evne til at samarbejde fokuseret og effektivt. Både de finske SHOKs og Europa-Kommissionens KICs har været præget af uklare og tvetydige forventninger til partnerskabernes resultater, og mens SHOKs og KICs har tidshorisonter på henholdsvis 5-10 og 7-15 år, så bliver behovet for klare og utvetydige forventninger så meget desto større for samfundspartnerskaberne, der på papiret skal levere resultater efter blot 3-5 år. Derudover peger evalueringen af SHOK-modellen på, at store partnerskaber med åben IPR-politik i sig selv ikke skaber oplagte incitamentsstrukturer for virksomheder til at bidrage aktivt til samarbejdet med deres kernekompetencer og førende viden. Åbenhed og inklusion er ikke nødvendigvis det bedste policy-instrument i udviklingen af excellence og globalt konkurrencedygtige innovationer, konkluderer evaluatorerne.

Er det realistisk at forvente resultater fra samfundspartnerskaberne inden for både strategisk forskning, markedsnær innovation og uddannelse efter blot 3-5 år, når den korte tidshorison samtidig fordrer entydige målsætninger? Hvornår er samfundspartnerskaberne lykkede med at accelerere innovation og understøtte implementering i stor skala? Hvordan forventes virksomhedsdeltagere at bidrage aktivt til udviklingen af globalt konkurrencedygtige løsninger i partnerskaber med potentielle konkurrenter?

- Internationalisering i en national partnerskabsmodel. De danske samfundspartnerskaber om innovation bør ifølge Uddannelsesministeriet forholde sig til, at Danmark ikke alene formår at skabe den nødvendige viden og de innovative løsninger på de globale udfordringer. Det har tilsvarende været ambitionen med både KICs og SHOKs, men begge – herunder især de finske innovationspartnerskaber – har mødt udfordringer i forhold til at forankre samarbejdet

i de bedste udenlandske forsknings- og videmiljøer. Blandt andet har det været et ønske med SHOKs, at de skulle øge Finlands andel af EU-midler, men i praksis har SHOKs udvist ringe interesse for at deltage i EU's rammeprogrammer for forskning og innovation.

Hvordan vil Uddannelsesministeriet mere konkret sikre, at samfundspartnerskaberne er globalt forankrede i deres jagt på globalt konkurrencedygtige innovationsløsninger? Hvor globalt orienteret kan partnerskaberne forventes at være, når de samtidig skal levere løsninger på samfundsudfordringer inden for 3-5 år?

BREDE SAMARBEJDER KRÆVER STRATEGI FOR INDDRAGELSE

Løsninger af de store nationale og globale samfundsudfordringer vil ifølge Uddannelsesministeriet ofte kræve, at mange private og offentlige parter går sammen i større nationale og internationale samarbejder på tværs af forskningsdiscipliner, teknologiområder og samfundssektorer (Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, 2013). Ambitionen med de bredt forankrede partnerskaber er, at de i højere grad kan levere nye løsninger med størst mulig effekt i samfundet end de enkelte interessenter evner hver for sig.

Erfaringerne fra udlandet viser imidlertid, at det trods ønsket ikke altid lykkes at sikre en bred inddragelse af interessenter. Evalueringen af KIC- og SHOK-modellerne peger på udfordringer med lange og kostbare opstartsfasen, tvetydige formål og uklare strategier for inddragelse af væsensforskellige interessenter.

LANG OPSTARTSFASE KOSTER TID OG PENGE

Store omkostninger kan afholde nye parter fra at involvere sig i partnerskaber, konkluderer evalueringen af Europa-Kommissionens Knowledge and Innovation Communities (KICs) (ECORYS, 2011). Der har vist sig at være betydelige tidsmæssige og økonomiske omkostninger forbundet med at samle de rigtige partnere i et projekt, søge finansiering og udvikle procedurer for samarbejdet i KICs, og det kan virke som barrierer for nye deltagere. Tilsvarende har partnerne undervurderet kompleksiteten i governance med så stort et projekt og så forskellige uafhængige organisationer.

De store omkostninger er især en udfordring i forhold til at inddrage små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i samarbejdet, da SMV'er netop er kendetegnet ved mindre omsætning og mindre ka-

pacitet til langsigtede investeringer. For de mindre kapitalstærke virksomheder er der en stor usikkerhed forbundet med at afvente, om et givent projekt overhovedet kommer op at stå, og virksomhedens tid og penge med andre ord ikke er brugt forgæves.

Der har i de finske SHOKs tilsvarende været store tidsmæssige forsinkelser forbundet med dannelsen af konsortier og afstemningen af deltagernes forventninger og forskellige roller i projektet (Kaisa, et al., 2013).

FOKUS PÅ INDUSTRIDELTAGELSE KAN OVERSE FORSKNINGSMILJØERNE

SHOKs har i udgangspunktet haft stort fokus på at inddrage erhvervslivet. Til gengæld har der ikke været nogen klar strategi for at inddrage forskningsmiljøerne, som har været skeptiske over for SHOK-konceptet, hvilket har medført, at de er blevet relativt marginaliserede deltagere i centrene. Mange forskere opfatter SHOK-modellen som en lukket klub frem for et åbent forum for innovation, og forskerne kritiserer modellens udvælgelsesproces for mangel på åben konkurrence og gennemsigtighed.

Det stærke fokus på erhvervslivets deltagelse i innovationspartnerskaber har i Finlands tilfælde ført til et innovationspolitisk instrument, der er relativt afkoblet fra universiteterne. Det er sket til trods for, at Finland havde ambitioner om at skabe radikale innovationer på baggrund af prækompetitivt forskningssamarbejde³. For tiden arbejder Tekes – det finske Råd for Teknologi og Innovation – for mere ambitiøse videnskabelige mål for SHOK-modellen, herunder tiltrækning af højtprofilerede forskere (Lahti-Nuuttila, 2013).

³ Der er ingen forventning om, at samarbejdet skaber direkte resultater eller kommercielle produkter inden for SHOK-centrenes levetid.

Erfaringen fra Finland er relevant i forhold til visionen for de danske samfundspartnerskaber, der på den ene side skal engagere forskningsmiljøer og på den anden side skal skabe løsninger, der når helt ud til kunderne, borgerne og samfundet, og som kan kommerialiseres og transformeres til en business case (Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, 2013). Det er to forskellige målgrupper, der i udgangspunktet kan forventes at have forskellige ambitioner med samarbejdet.

Ydermere deler SHOK-modellen den danske ambition om at inkludere offentlige myndigheder og brugere i de store partnerskaber om innovation. Trods ambitionen kritiseres SHOK-partnerskaberne for ikke at have haft tilstrækkeligt fokus på at integrere de to typer af interessenter.

PARTNERSKABER AFSPEJLER TRADITIONELLE NETVÆRK

Evalueringen af Europa-Kommissionens KICs viser, at partnerskaberne typisk afspejler det traditionelle forsknings- og innovationslandskab dvs. de samme virksomheder og videninstitutioner, som typisk deltager i offentligt-privat samarbejde om forskning og innovation.

Mens det i sig selv ikke er et problem, at de etablerede netværk af virksomheder og videninstitutioner bringes i spil, så kan det blive en udfordring at sikre tilstrækkeligt multidisciplinære partnerskaber i det omfang, Uddannelsesministeriets forventer at løse samfundsudfordringer i samarbejder på tværs af forskningsdiscipliner, teknologiområder og samfundssektorer.

EFFEKTIVE LØSNINGER KRÆVER KLARE RAMMER FOR SAMARBEJDE

Uddannelsesministeriet ønsker et tæt og forpligtende samarbejde mellem virksomheder, videninstitutioner og offentlige myndigheder (Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, 2013). Evalueringerne af SHOK og KIC-modellen viser imidlertid, at bredden af samarbejdet udfordrer partnerskabernes evne til at samarbejde fokuseret og effektivt.

Et bredere udvalg af interessenter betyder samtidig større kompleksitet i samarbejdet, hvor flere typer af deltagere med flere forskellige interessenter skal blive enige om projektets mål, strategi og organisation. Forfatterne bag SHOK-evalueringen pointerer, at centrene i nogle tilfælde har opnået bredde på bekostning af dybde i samarbejdet. Nogle SHOKs, argumenterer de, er blevet for store til, at de tillader effektivt samarbejde.

KLARE MÅLSÆTNINGER

Det giver næsten sig selv, at effektive partnerskaber om innovation, som formår at levere effektfulde samfundsløsninger på globale udfordringer, skal have klare målsætninger, der kan sætte en kurs for samarbejdet mellem de mange parter. Ikke desto mindre har tvetydige målsætninger for SHOK-modellen skabt uklare rammer for samarbejdet i de enkelte SHOKs.

Udfordringen er heller ikke ukendt i det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi, som i administrationen af de europæiske KICs ikke har været konsistent i instituttets krav og forventninger til KICs. Det har tilsyneladende ikke været helt så ligetil for de store europæiske innovationspartnerskaber at fremsætte enkle, entydige formålsbeskrivelser.

Påmindelsen om udfordringen ved klare målsætninger er relevant for den danske model for samfundspartnerskaber, hvis ambitioner dækker over hele spektret af forsknings- og udviklingsaktiviteter, markedsnære innovationsløsninger samt uddannelse og entreprenørskabsaktiviteter. Samfundspartnerskaberne har mange forskellige dagsordner, som i bedste fald vil understøtte hinanden i samarbejder om at accelerere innovation, men som i værste fald kan ende i konkurrence med hinanden.

Dertil er det bemærkelsesværdigt, at Uddannelsesministeriets samfundspartnerskaber om innovation forventes at accelerere innovation og understøtte implementering inden for en kortere årrække på tre til fem år (Regeringen, 2012), mens Finlands SHOKs og Europa-Kommissionens KICs opererer med tidshorisonter på henholdsvis 5-10 år og 7-15 år.

AKTIV VIRKSOMHEDSDELTAGELSE

Det har ikke alene været en udfordring at få forskerne til at deltage aktivt i et stærkt industrifokuseret innovationspolitisk instrument. Evalueringen af SHOK-modellen understreger også, at det er sin sag at få virksomhederne til at bidrage aktivt med deres førende viden i store partnerskaber.

Virksomheder i store partnerskaber agerer relativt konservativt i forhold til, hvad der tjener deres interesser på kort eller mellemlang sigt, vurderer evaluatorene. Virksomhedspartnere vil typisk vælge aktiviteter, der styrker deres kernekompetencer og giver relativt hurtigt udbytte.

Samtidig konkluderer forfatterne bag evalueringen af SHOKs, at virksomheder sjældent bringer deres kernekompetencer og hovedstrategiske aktiviteter i

spil i større partnerskabsprogrammer. Selvom de store virksomheder i udgangspunktet agerer konservativt i emnevalg, så betyder det med andre ord ikke, at de leverer på de emner i samarbejdsprojekter med andre virksomheder og aktører, som ellers ville være konkurrenter. Det kræver mindre samarbejdsprojekter med en smallere aktørkreds.

KOMMERCIALISERBARE RESULTATER KONTRA PRÆKOMPETITIVT SAMARBEJDE⁴

Det er uklart, hvor modellen for samfundspartnerskaber om innovation placerer sig på skalaen mellem prækompetitivt samarbejde og samarbejde om kommercialiserbare resultater. Det står imidlertid klart fra SHOK-evalueringen, at de to forskellige typer af samarbejde kræver forskellige strategier for både typen af samarbejde og fordelingen af intellektuelle rettigheder (IPR = Intellectual Property Rights).

En del af forklaringen på virksomhedernes manglende vilje til at bringe kernekompetencer i spil i de store SHOK-partnerskaber, mener evaluatorene, skal findes i IPR-reglerne. Obligatorisk åben IPR-politik er en del af SHOK-konceptet, hvor deltagerne deler alle intellektuelle rettigheder skabt i SHOK-programmet.

Fra et industriperspektiv – især SMV'er som er afhængige af få gode kommercialiserbare ideer – ska-

⁴ Samarbejde uden forventning om direkte resultater eller kommercielle produkter.

be den åbne IPR-politik en incitamentsstruktur, hvor virksomhederne deltager i SHOK-partnerskaberne for at opdyrke netværk og opdage, hvor industrien er på vej hen, men samtidig holde de bedste ideer og det største engagement for sig selv. Jo tættere partnerskaberne kommer på egentlige kommercialiserbare innovationsresultater, desto større bliver virksomhedernes incitament til at beskytte deres bedste ideer fra de andre potentielle konkurrenter i partnerskabet. Deres engagement i partnerskabet daler med andre ord, jo tættere samarbejdet kommer på konkrete og effektive løsninger på innovationsudfordringer.

SHOK-partnerskaberne er per definition prækompetitivt samarbejde, så udfordringerne med at fastholde virksomhedernes aktive engagement i store samarbejdsprojekter om innovation bliver endnu væsentligere i den udstrækning, de danske samfundspartnerskaber om innovation bevæger sig over mod samarbejde om kommercialiserbare, innovative løsninger.

Princippet om åbenhed og inklusion er ikke nødvendigvis det bedste policy-instrument i udviklingen af excellence og globalt konkurrencedygtige innovationer, konkluderer forfatterne bag SHOK-evalueringen.

INTERNATIONALISERING I EN NATIONAL PARTNERSKABS-MODEL

De danske samfundspartnerskaber om innovation bør ifølge Uddannelsesministeriet forholde sig til, at Danmark ikke alene formår at skabe den nødvendige viden og de innovative løsninger på de globale udfordringer. Danmark skal investere i de bedste forsknings- og videnmiljøer i udlandet, og danske virksomheder skal sikre internationale alliancepartnere og opsøge nye markeder for at overleve (Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, 2013).

Internationalisering er i de europæiske KICs primært opstået gennem uddannelsesforløb, mens ind-dragelsen af store international virksomheder i KICs har vist sig at indebære betydelige udfordringer. KICs er et nyt koncept med ambitionen om at bringe erhvervsliv, videregående uddannelsesinstitutioner og forskningsinstitutioner sammen i en samlet juridisk enhed. Imidlertid er store internationale virksomheder juridiske komplekse størrelser, hvilket har udfordret det internationale samarbejde (Technopolis, 2012) (ECORYS, 2011).

De finske SHOKs bliver kritiseret for en klar mangel på internationalisering og globale dimensioner trods ambitionen om det modsatte (Kaisa, et al., 2013). SHOKs savner en eksplicit strategi for internationalisering – både på det konceptuelle niveau og i de enkelte centre. Blandt andet blev SHOKs opfordret til at søge midler fra EU's rammeprogrammer for forskning og innovation. Partnerne i de finske SHOKs har imidlertid været forholdsvis negativt indstillede over for EU-finansiering, som de anser for en tung og uflexibel administrativ byrde. Internationalisering må også forventes at blive en udfordring for de kommende danske samfundspartnerskaber om innovation, der – ligesom SHOKs – i udgangspunktet er en national model for innovationssamarbejde, og som tilsvarende deler ambitionen om at være en løftestang for at tiltrække flere midler fra EU's rammeprogrammer for forskning og innovation.

KILDER

- ECORYS. (2011). External Evaluation of the European Institute of Innovation and Technology. Final report on evaluation. European Institute of Innovation and Technology.
- Europa-Kommissionen. (2008). REGULATION (EC) No 294/2008 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL. Establishing the European Institute of Innovation and Technology. Europa-Kommissionen.
- Kaisa, L.-S., Kimmo, H., Tarmo, L., Kalle, P., Kimmo, V., Katri, H., . . . Luke, G. (2013). "Licence to SHOK?" External Evaluation of the Strategic Centres for Science, Technology and Innovation. Ministry of Employment and the Economy.
- Lahti-Nuuttila, T. (2013, 11 26). Director, Tekes. (J. Wohler, Interviewer)
- Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. (2013). INNO+ - Det Innovative Danmark. Et inspirations- og prioriteringsgrundlag for strategiske investeringer i innovation. København: Ministeriet for forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.
- Olesen, P., Clausen, J. M., & Simonsen, C. (2013). Orientering om overgangsperioden frem til etableringen af Danmarks Innovationsfond.
- Porter, M. E., & Schwab, K. (2008-2009). The Global Competitiveness Report. Geneva: World Economic Forum.
- Produktivitetskommissionen. (2013). Danmarks produktivitet - hvor er problemerne? Analyse-rapport 1. København: Produktivitetskommissionen.
- Regeringen. (2012). Danmark - Løsningernes land. Styrket samarbejde og bedre rammer for innovation i virksomhederne. København: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser.
- Schwab, K. (2013-2014). The Global Competitiveness Report 2013-2014: Full data report Edition. Geneva: World Economic Forum.
- Technopolis. (2012). Catalysing innovation in the knowledge triangle. Practices from the EIT Knowledge and Innovation Communities. European Institute of Innovation & Technology.

VÆKST GENNEM VIDEN

DEA er en ideologisk uafhængig tænketank, der arbejder for, at Danmark øger sin værdiskabelse og vækst samt tiltrækker internationale virksomheder gennem viden om uddannelse, forskning og innovation.

Tænketanken DEA kæmper grundlæggende for, at flere unge får en uddannelse, der efterspørges, at forskning bliver omsat til innovation i private og offentlige virksomheder, og at Danmark er et attraktivt land for videnbaserede virksomheder.

DEA vil nå sine mål gennem:

- Analyser og undersøgelser, der styrker DEAs dagsorden
 - Involvering af virksomheder, uddannelsesinstitutioner og organisationer via partnerskaber og projekter
 - Udfordring af vanetænkning og bidrag til løsning af samfundsudfordringer
-